

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.400 van 17 december 1997
in de zaak A. 71.849/X-7032.**

In zake : Herwig VAN LANDUYT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Herwig VAN LANDUYT op 30 oktober 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 22 juli 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van 14 september 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, waarbij hem de bouwvergunning wordt afgegeven voor "het wijzigen van gebruik van opslag- en fabricatieruimte" op een perceel gelegen aan de Majoor Van Lierdelaan 40 te Geraardsbergen (Overboelare), kadastraal bekend Sectie B, nr. 30c, anderdeels, de beroepen beslissing wordt vernietigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DENYS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoeker eigenaar is van een woning, gelegen aan de Majoor Van Lierdelaan, 40, te Geraardsbergen (Overboelare), en van een daarachter liggend perceel, met daarop een bedrijfsgebouw; dat verzoeker tot op heden in zijn woning aan nr. 40 een handelszaak uitbaat van assemblage van namaakjuwelen en doorverkoop ervan aan kleinhandelszaken; dat verzoeker op 24 april 1995 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Geraardsbergen een aanvraag heeft ingediend tot het verkrijgen van de vergunning voor het "wijzigen van gebruik van opslag- en fabrica-

tieruimte"; dat de aanvraag tot doel heeft het op het achterliggend perceel bestaande bedrijfsgebouw, zijnde een gedesaffecteerde fabricageruimte voor betonelementen van 10 op 35 meter, te verbouwen tot een "werkplaats + woonst"; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 3 juli 1995 de bouwvergunning heeft geweigerd om de redenen, opgegeven in het erin overgenomen advies van de gemachtigde ambtenaar; dat de bestendige deputatie bij besluit van 14 september 1995 het beroep van verzoeker heeft ingewilligd en de bouwvergunning heeft verleend "volgens (het) ingediend plan"; dat de gemachtigde ambtenaar op 29 november 1995 beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse regering; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 22 juli 1996 dit beroep heeft ingewilligd en bijgevolg het besluit van de bestendige deputatie houdende toekenning van de bouwvergunning heeft vernietigd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker onder de hoofding "Procesangst wegens rechtsonzekerheid en -willekeur op hoge leeftijd" doet gelden dat, "indien (hij) tegen de bestreden beslissing enkel een beroep tot nietigverklaring zou indienen, (...) hem een lange periode (wacht) waarin hij geen uitweg heeft met zijn professionele activiteit", dat hij "momenteel 57 jaar (is) en (...) dus normaal gezien nog een achttal jaar

professioneel actief (zal) zijn", dat "de woning waarin (zijn) activiteiten (...) momenteel plaatshebben, (...) echt niet langer (voldoet) aan de noden van het bedrijf", en dat "door het feit dat het bestuur de facto, doch zonder de geëigende weg daartoe te volgen, de bestemming van de omgeving heeft gewijzigd, (hij) compleet geblokkeerd (is)"; dat verzoeker daaraan toevoegt dat hij "geen vergunning (krijgt) voor een stapelplaats met een woning in ondergeschikte orde", maar dat hij "ook geen enkele kans (heeft) om een vergunning te bekomen voor een echt ambachtelijk bedrijf, gezien dit momenteel helemaal niet meer strookt met de bestemming van de omgeving en dus op tegenstand zou botsen", en dat hij "zich door het willekeurig handelen van de overheid en in het bijzonder door het bestreden besluit benadeeld (voelt) in zijn minimale rechten van eigenaar";

Overwegende dat de door verzoeker aangevoerde "procesangst wegens rechtsonzekerheid" niet het gevolg is van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, maar van de beslissing van verzoeker om tegen dit besluit beroep in te stellen en van de tijd die een annulatieprocedure in beslag neemt; dat naar de bedoeling van de wetgever het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet uit de tijd die de annulatieprocedure in beslag neemt; dat hoe dan ook onzekerheid inherent is aan elke jurisdictionele betwisting, en het aanvaarden van die onzekerheid als moeilijk te herstellen ernstig nadeel erop zou neerkomen dat de tweede voorwaarde van voornoemde bepaling zinledig wordt;

Overwegende dat verzoekers betoog dat de woning waarin zijn activiteiten momenteel plaatshebben, niet langer voldoet aan de noden van zijn bedrijf, door

geen enkel concreet gegeven wordt gestaafd, en om deze reden alleen al niet kan worden weerhouden;

Overwegende dat verzoeker niet uitlegt op welke wijze het bestuur de facto, zonder daartoe de geëigende weg te volgen, de bestemming van de omgeving zou hebben gewijzigd, waardoor hij "compleet geblokkeerd" is; dat het argument dat hij geen enkele kans heeft om een vergunning te verkrijgen voor een echt ambachtelijk bedrijf, niet dienend is, aangezien dit niet het voorwerp uitmaakt van de bouwaanvraag;

Overwegende ten slotte dat verzoekers argument dat hij zich door het bestreden besluit benadeeld voelt in zijn minimale rechten van eigenaar, niet het gevolg is van het bestreden weigeringsbesluit, maar van het gegeven dat het eigendomsrecht geen absoluut recht is, doch een recht dat in het algemeen belang door de wet, in casu de stedenbouwwet, kan worden beperkt;

Overwegende dat het door verzoeker aangevoerde nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.